

הת (ירושלים) 30033-10-25 - אליהו מנגיסטו נ' מדינת ישראל

ה"ת (ירושלים) 30033-10-25 - אליהו מנגיסטו נ' מדינת ישראל לשלום ירושלים

ה"ת (ירושלים) 30033-10-25

אליהו מנגיסטו

באמצעות ב"כ עו"ד מיכאל עירוני

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

[08.01.2026]

כבוד השופט קטי צוטקוב דורפמן

החלטה

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום במסגרת ת"פ 19548-10-25 המייחס לו עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נ"ח] תשכ"א - 1961 ונהיגה בזמן פסילה - פסילת בימ"ש לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה.

2. בפניי כעת בקשה להחזרת האופנוע לז. 352-26-202 (להלן: האופנוע) שנתפס במסגרת מעצרו של המבקש שבעקבותיו הוגש כתב האישום.

3. כתב האישום הוגש ביום 16/10/25 יחד עם בקשה במסגרת תיק מ"ת. כתב האישום לא כלל בקשה לחילוט האופנוע.

במקביל להגשת כתב האישום הוגשה הבקשה להחזרת האופנוע התפוס, בנימוק מרכזי לפיו החקירה הסתיימה והוגש כתב אישום במסגרתו לא התבקש חילוט וממילא נטען כי לא קמה כל עילה לחילוט האופנוע לאורו של כתב האישום. ביום 20/10/25 ניתנה החלטתי לקבלת תגובת המשיבה לבקשה עד ליום 10/11/25.

4. ביום 6/11/25 הוגשה במסגרת התיק העיקרי הודעה על תיקון כתב האישום, שעיקרו הוספת בקשת חילוט האופנוע. במקביל הוגשה באותו היום תגובת המשיבה לבקשה להחזרת האופנוע, במסגרתה עמדה המשיבה על סמכות התפיסה לפי סעיף 32(א) לפסד"פ בהתייחס לאופנוע וכן סמכות לעתור לחילוט בעתיד בהתאם לסעיף 39 לפסד"פ והתנגדה להחזרת האופנוע.

5. ביום 17/11/25 הוגשה תגובת המבקש לתגובת המשיבה שעיקרה טיעון ביחס להיתכנות חילוט עתידי של האופנוע בהתייחס לכתב האישום על נסיבותיו ובהתאם לאמות מידה אליהם הפנה המבקש ביישום סעיף 39 לפסד"פ תוך הפנייה לפסיקה.

המבקש טען בתגובתו כי בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה ביחס לחילוט, לאור כתב האישום על נסיבותיו והאישומים במסגרתו, לא מתקיים בסיס לחילוט ומשכך שב וביקש להורות על השבת האופנוע.
6. ביום 24/12/25 התקיים דיון, שנקבע למועד הראשון בו התקיים בפני יום מוקד, אך במקביל אפשר לצדדים ובהקשר זה בעיקר למשיבה, פרק זמן לא מבוטל לדייק טיעוניה.

במסגרת הדיון, המבקש מפי ב"כ, חזר על טיעונו כי הובאו בכתב וחיידד כי הטיעון מתייחס בעיקרו לעבירה של הפרעה לשוטט שכן ביחס לעבירות התעבורה בכתב האישום הרי שבהתאם לנוהל אח"מ של משטרת ישראל בדבר חילוט כלי רכב בעבירות תעבורה נוהל מספר 300.10.04 - אין בעבירות אלו או הצבר שלהן כדי להוביל בהתאם להנחיות במסגרת הנוהל לבקשת חילוט וממילא גם ביחס לעבירת ההפרעה לשוטט לא מתקיים בסיס לחילוט. ב"כ המבקש הציג את הנוהל ואסופת פסיקה לתמיכה בטיעונו.

7. המשיבה, ביקשה שהות לבדוק את הנוהל אותו הציג ב"כ המבקש. למרות שעסקין בנוהל של משטרת ישראל שהמשיבה נמנית בשורותיה, לאור עומס תיקים בו נתונה המשיבה במסגרת הכנות ליום מוקד ובכלל, נעתרתי לבקשת המשיבה להגיש תגובתה בכתב. יחד עם זאת בהחלטתי מאותו מועד פירטתי את הנדרש מהמשיבה בתגובתה. בהחלטתי התבקשה המשיבה להבהיר את עילת החילוט במדויק - האם בעילות תעבורה או בשל עבירה של הפרעה לשוטט או בגין השילוב. עוד נדרשה המשיבה לצרף אסמכתאות לטיעוניה ולפחות שתי דוגמאות של מקרים נוספים במסגרתם חולט רכב באישום בגין צבר עבירות זהה. ניתנה למשיבה לפי בקשתה ארכה של שבוע ימים (עד ליום 31/12/25) להגשת תגובתה. ב"כ המבקש התבקש להגיש עד לאותו מועד אסמכתא לשווי האופנוע וכן נקבע כי תגובתו לתגובת המשיבה תוגש עד ליום 4/1/26.

8. בקשת המשיבה למתן ארכה נוספת נענתה ותגובתה הוגשה בפועל ביום 4/1/26. תגובת המבקש התקבלה ביום 5/1/26.

חרף פרק הזמן הלא מבוטל שניתן למשיבה, התקבלה תגובה קצרה שבתכליתה חוזרת על עמדת המשיבה הכללית לפיה מבוקש לחלט את האופנוע לפי סעיף 39 לפסד"פ.

הובהר בתגובת המשיבה כי המקרה אינו תואם את רשימת העבירות בנוהל חילוט כלי רכב בעבירות תעבורה שכן אין עסקין בנהיגה בפסילת בית משפט בפעם השלישית, אך נטען כי לאור צבר העבירות ולאור העובדה כי הרשימה בנוהל אינה רשימה סגורה כמו גם הסמכות בהתאם לסעיף 39 לפסד"פ - עומדת המשיבה על בקשת החילוט ומתנגדת להחזרת האופנוע.
המשיבה, בניגוד להחלטתי, נמנעה מצירוף אסמכתאות או דוגמאות כפי שהתבקשה.

9. ב"כ המבקש בתגובתו חזר על טיעונו כפי שנטענו בכתב ובעל"פ, הוסיף וציין כי המשיבה לא צירפה כל אסמכתא או דוגמא גם לאחר שנדרשה לכך בהתאם להחלטה. בנוסף טען ב"כ המבקש שהגם שהנוהל אינו מציין רשימה סגורה, הרי שבחריגה מהמפורט בנוהל ביחס לנסיבות ועבירות בהן יתבקש חילוט - יש לקבל את האישורים המתאימים בהתאם לנוהל, אישורים שלא התקבלו במקרה זה. ב"כ המבקש הפנה לפסיקה לפיה משעסקין בנוהל שנוסח תוך למידת פסיקה בנושא ולבטח נוהל חדש - יש להקפיד על קיומו באופן מלא. בנוסף ציין ב"כ המבקש, כי הפסילה שהוטלה אינה מהותית, עסקין בפסילה של 10 ימים שלא הסתיימו אך בשל הימנעות הנאשם מהפקדת רישיון הנהיגה.
10. עיינתי במכלול הטענות הכתובות ושמעתי את הצדדים בפניי. לאור חריגה בלתי מנומקת ובהיעדר אישורים מתאימים מנוהל מפורט של משטרת ישראל ביחס לבקשות חילוט בעבירות תעבורה, כמו גם העולה מתגובת המשיבה - מסקנתי היא כי בקשת החילוט אין עניינה עבירות התעבורה כי אם עבירה של הפרעה לשוטל בנסיבות של כתב האישום ובצירוף עבירות התעבורה.
- הנחתי זו לא נסתרה על ידי המשיבה אשר אף נמנעה מלהבהיר את בסיס בקשת חילוט האופנוע למרות שנדרשה לעשות כן במסגרת החלטתי מיום 24/12/25.
- למשיבה אכן קיימת סמכות לבקש חילוט האופנוע בהתאם לסעיף 39 לפסד"פ אשר אינו מחריג עברה כלשהי מתכולתו.
- יחד עם זאת, בקשת חילוט אין משמעה קבלת הבקשה בעתיד על ידי בית המשפט.
- איני מכירה ולו מקרה אחד בו בקשת חילוט בעבירה של הפרעה לשוטל או בשילוב עבירות דומה, התקבלה על ידי בית המשפט.
- המשיבה לא הציגה אסמכתאות או דוגמאות כפי שהתבקשה.
11. בבואי להכריע בבקשה, נדרשת אני לאזן בין סמכות המשיבה לבקש חילוט בסופו של הליך במידה ויתמלא התנאים לכך, אל מול זכויותיו של המבקש לקניין והכל בשים לב לסיכויים לקבלת בקשת החילוט על ידי בית המשפט, שאינם גבוהים לטעמי בהתחשב בכך שלא מוכר לי ולא הוצג ולו מקרה בודד בו בנסיבות דומות התקבלה בקשת חילוט.
12. במכלול הנסיבות, מצאתי כי לאור סיכויי קבלת בקשת החילוט, האיזון הראוי יושג תוך החזרת האופנוע בתנאי של רישום איסור דיספוזיציה במשרד הרישוי. כך יתאפשר למשיבה לבקש את חילוט האופנוע במידה ויתגבשו התנאים לכך ובמקביל תצומצם פגיעה בקניינו של המבקש.
- לאור כל המפורט, מורה על החזרת האופנוע ל.ז. 352-26-202 למבקש תוך ובכפוף לרישום איסור דיספוזיציה במשרד הרישוי.
- יועבר לב"כ הצדדים.
- ניתנה היום, י"ט טבת תשפ"ו, 08 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.